

Ропотачо прорязва снагата на Странджа планина
Снимка: Авторът

Тихи стъпки на кошута, лек повей на ветреца и — сънна тишина, в която забързаната река разказва стара, праствара легенда. Слушат я птичките на Странджа. Те не знаят за она чюдна девойка Ро, която е топяла снага в прохладните води на реката, разплитала е дълги коси, пеела до забрава, подлудявала млади и стари. Завидели ѝ на неземната красота и Ро изчезнала в дълбоките води. „Веселата“ скала и сега спира погледите на минавачите, но тя крие една грозна тайна — видяла е гибелта на кубавицата Ро. На нейно име чарекли реката Ро — Ропотачо...

Приказна и героична е Странджа! В нейните долове и гори са бродили Индже и Зълчан войвода, повечето от 2000 четници — участници в Пиротския въстание,

МЕСЕЦ ЗА ЗАЩИТА НА РОДНАТА ПРИРОДА

смели партизани. И сега населението на Бургаския край със законна гордост, с патриотично чувство пее химна на преобразенци — „Ясен месец“, написан от воеводата Яни Попов. Колко много позор и мъка е видяла Странджа! Помни безчинствата на чужди и „свои“ насилници, жалните стонове на майките по изгубени свидни чеда. И сега още мелодичните овчарски кавали и песните на момите „разказват“ тези тъжни истории по сборове и седенки.

Планината е свързана с битите на местното население, тя е била негова закрилица, държавно му е живот. Нейните гори се разпростират върху

1 700 000 дка, от които 70 на сто са покрити с прочутия странджански дъб.

И сега в Странджа още се срещат тракийските долмени от 7—8 век преди новата ера. А в местността „Лукова бара“ има повече от 800 надгробни могили, запазени от древни времена.

Много места в Странджа пленяват още с първия допир. Били ли сте в Аркутино? Тук цъфти водната лилия, вият гнезда много птички, зимуват лебеди. А наблизо Ропотачо, уморена от борбата със зимните хали, укротена, слуша първите трели на птичките. От лява страна на пътя, малко на-

СТРАНДЖА—ПРИКАЗНА И ГЕРОИЧНА

вътре в гората, отдалеч се вижда огромен скален камък — същинска лъска глава, застинала в хилядолетен покой. Хората се спират и дълго се любоват на играта на природата. Тръгнеш ли по Странджа през пролетта, не забравяй да погалиш странджанската зеленина. Нейните огнени цветове другаде в страната ги няма. Планината е приотила в пазвите си и други редки растения. Дивата мушмула е единствена в този край, водните лилии — също. По пясъците край местността „Каваци“, където сега е първокласен курорт, расте пясъчна лилия, единствена у нас.

На път за Приморско, от лявата страна на панорамния път, погледите се взират в един малък остров, наречен Змийския остров. Тук пък в сабодно състояние растат кактуси. Качите ли се на връх „Качул“, красотите на планината се разкриват пред вас още по-пълно. Долу се вие като сребърна нишка река Велека. Над речната долина вдясно расте бамбук. Вече десет години той вирее отлично, като само за 15 дни през май достига до 7—8 метра височина и 8 см. дебелина. В землището на Кости научни работници направили опит с чай. Това трепетно растение тук сякаш намери втората си родина.

Странджа е богата с дървен материал, студена вода, вкусна риба. По нейните тучни пасища пасат хиляди овце. Сърни, елени, фазани красят горите ѝ. През годините на народната власт геолозите откриха мед, израснаха флотационни фабрики. Скоро планината ще даде обилна вода за населението от Приморския край, за курортите по южното крайбрежие. Сега тук се строи язовир „Ясна поляна“.

Странджа! Колко песни се изпети за теб, как пленяваш и необгледните си красоти...

Стоян ТОДИНОВ
(Кор. на „Работническо дело“)
Бургас